7273

Nazwisko JELITA-GAWLIKOWSKI

Imiona JAN **Pseudonim** .....

Z domu .....

Data urodzenia 23.1.1916 **Miejscowość, kraj** PODLEŚNIE

Data śmierci 7.12.2004 **Miejscowość, kraj** LONDYN, Wielka Brytania

Lat życia 88

Adres cmentarza .....

.....

Źródła: 15.12.04 DP

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... **Tytuły naukowe** .....

Rodzaj wojska ..... **Stopień wojskowy** OFICER.....

Odznaczenia ....PR....KW.....

.....

.....

W pierwszą, bolesną rocznicę śmierci mego Męża

D. P. 25.11.05 Ś. † P.

JANA JELITA GAWLIKOWSKIEGO

zostanie odprawiona msza św. w Little Brompton Oratory, 53 Cromwell Road, London SW7,
w niedzielę 4 grudnia 2005 r. o godz. 12.30.

Zawiadamia

ŻONA MARIA

W drugą bolesną rocznicę śmierci mojego męża

D. P. 1.12.06 Ś. † P.

JANA JELITA-GAWLIKOWSKIEGO

zostanie odprawiona msza św. w Little Brompton Oratory
w niedzielę 10 grudnia 2006 r. o godz. 12.30.

O czym zawiadamia

ŻONA Z RODZINĄ

D. P. 15.12.04 Ś. † P.

JAN JELITA GAWLIKOWSKI

ur. 23 stycznia 1916 r. w Podleśnie
zm. 7 grudnia 2004 r. w Londynie
Kawaler Orderu Polonia Restituta,
odznaczony Krzyżem Walecznych
i medalami polskimi, francuskimi i brytyjskimi Za Wojnę.
Oficer VI Oddziału Sztabu Naczelnego Wodza.
Członek Komisji Rewizyjnej Skarbu Narodowego,
Honorowy Członek „Ogniska Polskiego" w Londynie,
długoletni członek zarządu i prezes „Ogniska Polskiego" w 1985/87.

Ze smutkiem żegnamy
prawego człowieka i przyjaciela
Cześć Jego pamięci!

PREZES I ZARZĄD
„OGNISKA POLSKIEGO" W LONDYNIE

Msza św. żałobna zostanie odprawiona w Brompton Oratory,
w czwartek 16 grudnia 2004 r. o godz. 11.00.

2478

Gawlikowski
Jan Jelita

© JULIUSZ L. ENGLERT
LONDON

D.P. 15.XII.2004

Odszedł Jan Gawlikowski

Jan Jelita Gawlikowski urodził się 23 stycznia 1916 roku w Podleśnie. Odszedł po długiej chorobie 7 grudnia 2004 roku w Londynie. Był synem Jana i Marii, właścicieli małego majątku ziemskiego w pobliżu Miechowa.

Jedna z charytatywnych imprez organizacji Children of Poland Fund w Ognisku Polskim. Od lewej: markiza i markiz Salisbury oraz Maria i Jan Gawlikowscy

Po skończeniu drugiego roku studiów inżynierii górniczej, podjął praktykę na polach naftowych w Ustrzykach Dolnych w Bieszczadach. Tam zastała go wojna. Bombardowanie pól i zbliżająca się ofensywa niemiecka, zdecydowały o przekroczeniu granicy z Rumunią. Przez Jugosławię dostał się do Modeny we Włoszech, skąd skierowano go do Francji. Dotarł tam 25 października; został skierowany do szkoły oficerskiej w Coetguidan i ukończył kurs jako podchorąży-aspirant. Otrzymał przydział do 1. Dywizji Grenadierów na linii Maginota, gdzie objął dowództwo plutonu, z którym walczył aż do rozwiązania Dywizji przez gen. Ducha.

Przebija się ze swoją grupą przez niemieckie okrążenie. Po wielu przygodach dociera do zaprzyjaźnionego domu – Chateau de Monceaux w pobliżu Paryża. Chce dotrzeć do Gibraltaru, a potem do Anglii. Najpierw podejmuje próbę przedostania się do Afryki Północnej, ale na statku zostaje odkryty. Z wiosną 1941 roku przechodzi przez Pireneje i dociera do polskiego konsulatu w Barcelonie. W drodze do Ambasady RP w Madrycie zostaje aresztowany przez policję hiszpańską i trafia do więzienia Miranda del Ebro, gdzie panują nieludzkie warunki i głód. Po czterech miesiącach ucieka z więzienia, dociera do ambasady w Madrycie i dalej do Portugalii. Niestety, mimo że podaje się za Kanadyjczyka o nazwisku Martini, w drodze znów jest aresztowany, uwięziony w Burgos, a potem przewieziony z powrotem do więzienia Miranda del Ebro. Dopiero wizyta brytyjskiego konsula w więzieniu umożliwia uwolnienie Gawlikowskiego i repatriację do Gibraltaru, skąd dociera do Anglii.

Jego hart ducha, pomysłowość i zaradność to idealne cechy „cichociemnego". Przechodzi przeszkolenie spadochronowe, kurs dywersji i sabotażu. Gotowy jest iść „na kraj", dokąd leci jesienią 1942 roku. Nad Danią samolot zawraca – Polska nie może przyjąć zrzutu.

Dostaje przydział do VI Oddziału Sztabu Naczelnego Wodza, zostaje instruktorem dywersji, a w 1943 roku oficerem łącznikowym przy ośrodku radio-odbiorczo-nadawczym w Watford.

W 1946 roku Jana Gawlikowskiego odkomenderowano na skończenie wyższych studiów. Dyplom inżyniera-geologa uzyskał w Royal School of Mines w 1949 roku i wkrótce podjął pracę dla Consolidated African Selection Trust w Ghanie.

Podczas urlopu w 1952 roku w Chateau de Monceaux poznał wdowę, Marię z domu Björklud. Pobierają się w 1953 roku. Jan zakończył pracę w Afryce w 1973 roku i rodzina osiedliła się w Londynie.

Tu zajął się pracą społeczną. Pomagał żonie Marii i Marchioness of Salisbury w ich pracy charytatywnej na rzecz organizacji Children of Poland Fund. Od 1976 roku aż do końca życia był członkiem zarządu Ogniska Polskiego w Londynie, jego prezesem w latach 1985-87, a także członkiem honorowym. Zasiadał w Radzie POSK-u, w latach 80. był członkiem Głównej Komisji Skarbu Narodowego.

Jan Jelita Gawlikowski odznaczony został Krzyżem Walecznych i medalami polskimi, francuskimi i brytyjskimi „Za Wojnę". Za pracę społeczną uhonorowano go Krzyżem Kawalerskim Orderu Polonia Restituta.

Odszedł od nas człowiek prawy, życzliwy, skromny, bardzo serdeczny i z dużym poczuciem radości życia i humoru.

Cześć Jego pamięci. ■

Andrzej Morawicz

W pierwszą, bolesną rocznicę śmierci mego Męża

D.P. 25.11.05 Ś. † P.

JANA JELITA GAWLIKOWSKIEGO

zostanie odprawiona msza św. w niedzielę 4 grudnia 2005 r. w Little Brompton Oratory, 53 Cromwell Road, London SW7.

Zawiadamia

żona Maria